

DE CE PLÂNG *femeile?*

P

entru psihologi, plânsul este o modalitate de a ne elibera pe noi înșine, de a ne elibera de emoții pe care nu le putem verbaliza. Lacrimile conțin endorfine, un calmant care ameliorează durerea emoțională. Plângem de tristețe, de durere, de râs, de fericire. Emoțiile sunt un mod de reglare care păstrează echilibrul intern al minții noastre. Prin urmare, este esențial să eliberăm toate tensiunile acumulate în corpul nostru plângând, pentru a evita excesul de stres, care ar putea avea consecințe dăunătoare. E mai trist să nu plângi decât să plângi prea mult.

Pentru mine, ca misionară în Madagascar, lacrimile sunt, în primul rând, o revărsare care manifestă un exces de ceva. De multe ori suntem copleșiți de lacrimi. Uneori plâng când nu vreau. Ca mamă și ca asistentă medicală într-un spital malgaș, plâng când văd copiii ce rabdă de foame, părinții ce își aduc copiii la spital, neavând nicio posibilitate să le cumpere medicamentele necesare, plâng când văd disperarea din ochii unui părinte ce își ține copilul mort în brațe, plâng când văd atâta neputință.

Lacrimile noastre sunt foarte legate de ceea ce ni se întâmplă, de viața noastră personală.

IOANA ȘAITIȘ –
MADAGASCAR

Domnul a vrut să ne dea un curcubeu în inimile noastre, oferindu-ne lacrimi de bucurie, pentru că știa dinainte că vom avea o mare măsură de lacrimi de suferință, tristețe, nefericire, în timpul umblării în această viață pământească. Dar și lacrimi de bucurie, care apar într-o secundă, fără avertisment!

Ce sunt lacrimile înaintea lui Dumnezeu?

În *Biblie* ni se spune că Hristos a plâns. Și, dacă Dumnezeu plânge, există o legătură între Dumnezeu și lacrimi. El nu desconsideră lacrimile și nu le vede ca o slăbiciune.

În *Biblie* găsim exemple de femei care au plâns. Printre ele se află:

1 Ana - femeia care simte cu adevărat pentru o cauză, se implică cu toată ființa, aceasta însemnând pentru ea inclusiv să verse lacrimi. Lacrimile insistente din rugăciunea Anei dovedesc sinceritatea motivului pentru care și-a exprimat cererea (1 Samuel 1).

2 Femeile care îl însoțeau pe Isus la cruce. I-au slujit lui Isus pe parcursul lucrării Lui, au mers cu Isus până la cruce, ceea ce dovedește sensibilitate și grijă față de cei din jur (Ioan 19:25). În lacrimile ei, Maria Magdalena este cea care se pierde și se goleşte de tot ceea ce simțea, de pierderea Învățătorului iubit, lacrimile dovedesc dragostea adevărată și jertfitoare (Ioan 20:11, 13, 15).

3 Maria Magdalena vărsa lacrimi de pocăință. Lacrimile exprimă durerea vinovăției pe care o simte omul care are nevoie de eliberarea lui Dumnezeu (Luca 7:36-47). Lacrimile convertirii sunt lacrimi de bucurie! Lacrimile merg de la tristețe la bucurie și, la fel ca ale Mariei când Isus o cheamă pe nume, putem merge de la o stare la alta foarte rapid.

4 Rahela își plângea fiii (Matei 2:18) - aceste cuvinte exprimau, atât în timpul lui Ieremia, cât și în timpul lui Isus, într-un mod cât se poate de sugestiv, durerea mamelor evreice, ai căror copii fuseseră uciși.

Câte lacrimi conțin ochii unei femei?

Au valoare sau sunt doar un lichid sărat care ne curge pe obraji atunci când suntem copleșite de mare emoție?

Pentru mine este imposibil să știu cantitatea pe care Domnul a pus-o la dispoziția mea, dar ceea ce vă pot spune este că această măsură depinde de Dumnezeu nostru. Domnul a vrut să ne dea un curcubeu în inimile noastre, oferindu-ne lacrimi de bucurie, pentru că știa dinainte că vom avea o mare măsură de lacrimi de suferință, tristețe, nefericire, în timpul umblării în această viață pământească. Lacrimi de bucurie, care apar într-o secundă, fără avertisment! Acestea curg pe obraji noștri... Lacrimi care nu dor, dar care udă momentele pe care le vom prețui, restul vieții noastre. Viața noastră devine o croazieră lungă în lacrimile vărsate.

Am să vă spun o povestioară. Era un băiețel care dorea să știe de ce plânge mămica lui. Nu a înțeles răspunsurile pe care le primea, dar, când a crescut mai mare, L-a întrebat pe Dumnezeu.

- Doamne, de ce plâng femeile așa de ușor?

Și Dumnezeu răspunde:

- Când am făcut femeia, ea trebuia să fie o ființă deosebită. I-am făcut umerii destul de puternici ca să poarte pe ei greutatea nemăsurată și destul de moi ca să fie confortabili. I-am dat forța de a da viață și cea de a accepta respingerea cu care o tratează adesea propriii copii. I-am dat forța care-i permite să continue când toată lumea abandonează. Forța de a avea grijă de familie în pofida bolilor și a oboselii. I-am dat sensibilitatea de a-și iubi copiii cu o dragoste necondiționată, chiar și atunci când ei o rănesc cumplit. I-am dat forța de a-și suporta soțul în căderile sale și de a-i rămâne alături cu aceeași

tărie. Am făurit-o dintr-o coastă de-a lui tocmai pentru a proteja inima bărbatului ei. Și i-am dat lacrimi să plângă atunci când simte nevoia. Vezi, fiule, frumusețea unei femei nu stă în veșmintele pe care le poartă, nici în chipul ei, nici în coafură. Frumusețea unei femei stă în ochii ei. Aceasta e poarta către inima ei - locul unde se adăpostește dragostea.

Da, lacrimile unei femei care suferă sunt de mare valoare pentru Dumnezeu nostru.

Tu numeri pașii vieții mele de pribeag; pune-mi lacrimile în burduful Tău! Nu sunt ele scrise în cartea Ta? (Psalmul 56:8)

„Doamne, Tu numeri pașii vieții mele; strânge-mi lacrimile în sticla Ta.”

Dacă vrei să găsești pacea, nu rezista chemării Domnului, căci în El vei găsi adevăratul Mângâietor, Singurul Care recunoaște adevărata valoare a lacrimilor tale. ■